

V SLG Celje so uprizorili črno komedijo z nenavadnim naslovom Obdlanjenje v Spokanu

RA SLOVENIJA 1, 15.03.2012, DANES DO 13-IH, 13.00

Sinoči je bila v celjskem ljudskem gledališču premiera in to na odru in pod njim. Igralci Bojan Umek, Tarek Rashid, Minca Lorenci in Andrej Muren so pod režijskim vodstvom Matjaža Latina, uprizorili črno komedijo z nenavadnim naslovom Obdlanjenje v Spokanu. Igro je napisal angleško-irski dramatik Martin Martin McDonagh, znani in večkrat nagrajeni avtor, ki ga Slovenci dobro poznamo po igrah kot so Lepotna kraljica Leenana in Kripelj z Inishmaana. Sinočnja uprizoritev je slovenska krstna izvedba. Ogledala si jo je Tadeja Krečič.

TADEJA KREČIČ: Najprej naslov A Behanding in Spokane, Obdlanjenje v Spokanu, kot je prevedel Jakob Jaša Kenda pomeni, da so neki rovtarji pred dolgimi leti odrezali roko protagonistu Carmichaelu in sicer v ameriškem kraju Spokane v državi Washington. Travma iskanja izgubljene roke ga pripelje v zanikrno sobo hotela, kjer se igra začne. Carmichael mora namreč obračunata s punco in mulcem, ki sta hotela zaslužiti 500 dolarjev s tem, da sta mu prinesla njegovo roko, v resnici sta jo ukradla v muzeju. Kot struna znervirani obdlanjenec nima smisla za humor, prijaznost in popustljivost, zdi se, da bi zlahka spravil kogarkoli na drugi svet. Preveč kruto je bilo življenje z njim, izvemo skozi igro. In zato je obdlanjenje v Spokanu pravzaprav igra napetosti. Ves čas se giblje na skrajnem robu med življenjem in smrtjo, ki obvladuje vse, o tem pa največ govori receptor Marvin, ki bi svoje življenje popestril s kakim masakrom, v katerem bi bil on junak. Bedno okolje bednih eksistenc z bednimi željami. Tako je vse nizkotno, da je že absurdno in smešno, tako tragično in napeto, da se smejimo, ko se pravzaprav ne bi smeli. Na tem McDonagh gradi svojo dramatiko, na tem temelji Latinova režija, ki ji sledijo Bojan Umek, ves čas nekako na robu živčnega zloma, sicer pa sprevrženi invalid Carmichael v paničnem strahu pred smrtjo Minca Lorenci in Andrej Murenc pa njihova protiutež, umirjeni receptor Tarik Rashid, ki v svoji taki ali drugačni omejenosti vzbuja skoraj sočutje.